

Sygn. akt II W 398/20

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 stycznia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Wieluniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Justyna Tęcza

Protokolant: sekr. sąd. Lidia Drab

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 stycznia 2021 r.

sprawy **G. K.**

urodzonego (...) w W.

syna J. i E. z d. L.

obwinionego to, że:

W dniu 1 września 2020 roku około godz. 15.55 w miejscowości W. na ul. (...), gm. Ł., pow. (...), woj. (...) kierując samochodem m-ki P. (...) o nr rej. (...) nie stosował się do obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy,

tj. o czyn z art. 97 kw w zw. z art. 39 § 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

1. obwinionego **G. K.** uznaje za winnego zarzucanego mu czynu i przyjmując, iż stanowi on wykroczenie z art. 97 kw, na podstawie tego przepisu w zw. art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę 100 (stu) złotych grzywny;
2. zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 30 (trzydziestu) złotych tytułem opłaty sądowej oraz kwotę 120 (stu dwudziestu) złotych tytułem zwrotu wydatków.

Zarządzenie: Odpis wyroku zaocznego z pouczeniem o możliwości, sposobie i terminie wyniesienia apelacji doręczyć obwinionemu.

Sygn. akt II W 398/20

UZASADNIENIE

W dniu 1 września 2020 roku w miejscowości W., gmina Ł., powiatu (...), województwa (...), obwiniony G. K. kierował samochodem marki P. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Wbrew obowiązującym przepisom, nie miał zapiętych pasów bezpieczeństwa podczas jazdy. Zostało to dostrzeżone około godziny 15:55 na ulicy (...) przez pełniących służbę patrolową funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w W., którzy dokonali zatrzymania obwinionego.

(dowód: zeznania świadka A. W. k. 4, 26v-27)

Obwiniony G. K. ma 35 lat, aktualnie pracuje w gospodarstwie rolnym, z czego osiąga nieokreślony dochód. Obwiniony jest żonaty i ma troje małoletnich dzieci, które pozostają na jego utrzymaniu. Jest właścicielem 3 samochodów o łącznej wartości około 6.000 złotych. Według oświadczenia nie był dotychczas karany.

(dowód: wyjaśnienia obwinionego k. 5v)

Na etapie postępowania wyjaśniającego, obwiniony nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Jednocześnie skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień i zapowiedział, iż złoży je przed Sądem (k. 6).

Obwiniony nie stawiał się na rozprawie, w związku z czym nie złożył żadnych dalszych wyjaśnień.

Rozstrzygając w kwestii wiarygodności materiału dowodowego, Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego w zakresie, w jakim nie przyznaje się on do zarzucanego mu czynu, albowiem stoją one w sprzeczności z pozostałym zebrany w sprawie materiałem dowodowym, uznanym za wiarygodny. Przy tym uwagę Sądu zwraca brak konsekwencji w postawie G. K., który – co wynika z zeznań złożonych przez funkcjonariusza Policji A. W., pełniącą czynności służbowe na miejscu zdarzenia – w chwili zatrzymania nie kwestionował popełnionego przez siebie wykroczenia, lecz odmówił przyjęcia mandatu, twierdząc, iż nigdy nie miał sprawy w sądzie i chciałby zobaczyć „jak to jest”. Ostatecznie jednak, pomimo osobistego wniesienia sprzeciwu od wyroku nakazowego, nie stawiał się na wyznaczonym terminie rozprawy i nie złożył żadnych wyjaśnień.

Zeznaniom świadka A. W. Sąd w pełni dał wiarę, albowiem są one logiczne, konsekwentne i nie zachodzą żadne okoliczności, jakie uzasadniałyby podważenie ich wiarygodności. Należy w tym miejscu podkreślić, iż świadek jest funkcjonariuszem Policji, wykonującym jedynie swoje obowiązki służbowe w miejscu zdarzenia, nie jest zainteresowana wynikiem postępowania, ani też nie ma żadnych osobistych zatargów z obwinionym – w związku z czym nie istnieją w ocenie Sądu żadne racjonalne powody, dla których miałyby go pomawiać.

Zebranemu w sprawie nieosobowemu materiałowi dowodowemu Sąd w całości dał wiarę, albowiem został on zebrany w sposób prawidłowy i zgodny z obowiązującymi przepisami, a jego wiarygodność nie została zakwestionowana przez strony w toku postępowania.

Zgromadzony i poddany ocenie materiał dowodowy wskazuje, iż obwiniony G. K. w dniu 1 września 2020 roku około godz. 15:55 w miejscowości W. na ul. (...), gm. Ł., pow. (...), woj. (...) kierując samochodem m-ki P. (...) o nr rej. (...) nie stosował się do obowiązku korzystania z pasów bezpieczeństwa podczas jazdy – w efekcie czego wypełnił znamiona wykroczenia art. 97 kw, zagrożonego karą grzywny do 3.000 złotych lub karą nagany.

Przepis art. 97 kw jest przepisem o charakterze blankietowym, mającym służyć sankcjonowaniu zachowań określonych w ustawie Prawo o ruchu drogowym oraz przepisach wydanych na jej podstawie. Z punktu widzenia przedmiotowej sprawy, istotne znaczenie ma tutaj przepis art. 39 ust. 1 powołanej ustawy, zgodnie z którym kierujący pojazdem samochodowym oraz osoba przewożona takim pojazdem wyposażonym w pasy bezpieczeństwa są obowiązani korzystać z tych pasów podczas jazdy. Pozostaje poza sporem, iż obwiniony zignorował takowy obowiązek, co uzasadnia pociągnięcie go do odpowiedzialności na gruncie prawa wykroczeń.

Ustalając wymiar kary, Sąd nie stwierdził żadnych szczególnych okoliczności obciążających. Przyjął natomiast jako okoliczność łagodzącą fakt, iż obwiniony nie był dotychczas karany.

Mając na względzie powyższe okoliczności, Sąd wymierzył obwinionemu karę 100 złotych grzywny.

Ponadto Sąd na podstawie art. 119 § 1 kpw obciążył obwinionego kosztami postępowania. W skład kosztów wchodzi:

-opłata z tytułu ukarania w kwocie 30 złotych, obliczona na podstawie art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 ust. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223);

-zryczałtowane koszty postępowania w łącznej kwocie 120 złotych.